

ת"פ 26091/06 - מדינת ישראל נגד יורם בורגר

בית משפט השלום בקריית גת

15 יולי 2020

ת"פ 26091-06-19 מדינת ישראל נ' בורגר
כב' השופטת ענת חולתה

המאשימה

מדינת ישראל

הנאשם

נגד

ירם בורגר

דין דין

רקע

1. ביום 6.11.2019 ניתנה הכרעת דין בעניינו של הנאשם והורשע במiosis לו בכתב האישום בעבירות:
- איסור נחיתה בחוף הים, עבירה לפי סעיפים 2 ו- 7 לחוק איסור נחיתה בחוף הים, תשי"ז - 1997
(2 אישומים).
2. במסגרת הכרעת הדין נקבע, כי בדיון קודם מיום 23.9.2019, בעת שהנאשם נתן מענה לכתב האישום, הוא הודה בעובדות המקיימות את העבירות המיחסות לו בכתב האישום. נקבע, כי די בדברים שמסר הנאשם כדי ללמד על ביצוע העבירות ולהרשיעו על פי הודהתו. עוד נקבע, כי העובדה שהנאשם הוא דיג ובעל תעודה דיג אינה מקנה לו רשות או היתר לעבור על חוק איסור נחיתה בחוף הים ובHUDR הוכחה אחרת לקיומו של היתר כאמור, הרי שיש מקום להרשעתו בעבירה זו.

בכל הנוגעiae לאישום השני, ב"כ המאשימה ביקש ארכה לבדוק טענות הנאשם, לפיהן חנה מחוץ לחניון המוסדר במקום מרוחק.

3. בדיון מיום 6.11.2019 לא הייתה התיצבות מטעם הנאשם, חרף העובדה שמועד הדיון נקבע בדיון הקודם בתיאום עימו והובירה לו חובת ההתיצבות.

ב"כ המאשימה ביקש לדוחות את טענות הנאשם ולהרשיעו גם באישום השני, וזאת לאחר בינה עובדתית ומשפטית של טענותיו, והציג את עדמת המאשימה.

נטען, כי על פי סעיף 1 לחוק איסור נחיתה ברכב בחוף הים, מוחרג עניינים של חניונים מוסדרים ובמקרה דין הנאשם טען שחנה מחוץ לחניון, אך במרקח זהה מקום החוף ולכן מי שחנה בחניון מוסדר, החוק פוטר אותו, גם אם החניון המוסדר הוא במרקח של פחות מ- 100 מטר מהחוף. אולם, מאחר והנאשם בחר שלא לחנות בחניון מוסדר, הרי שהוא עבר עבירה שאין פטור בגין יש להרשיעו.

בהכרעת הדין קבעתי, כי לאחר שהנאשם בחר שלא להתיצב בדיון, אף שנכח בדיון הקודם ומועד תואם אליו והוא הוזהר בדיון ולאחר שימושו את המענה העובדתי והמשפטית שניתן לטענת ההגנה שטען הנאשם, נחה דעתך כי התקיימו נסיבות העבירה באישום השני וכי יש מקום להרשיע את הנאשם בהעדרו.

עמוד 1

בנסיבות אלה, הנאשם הורשע, בסופו של דבר, בשתי עבירות של איסור נהיגה בחוף הים.

4. בתום הדיון עתר ב"כ המאשימה לקבוע מועד נוסף לצורך טיעון לעונש על מנת לאפשר לנימוק להתייצב או להציג טיעונים מטעמו. בנסיבות אלה נקבע מועד דיון נוסף לתאריך 19.9.12.19. בהמשך, נדחה הדיון לתאריך 25.3.20. בשל מצב החירום נקבע, כי הצדדים יגישו טענותיהם לעונש בכתב.

טענות הצדדים

5. **המאשימה** הפנתה לעבר הפלילי הרלוונטי של הנאשם, בעבירות דומות, ממנו ניתן ללמוד כי מדובר במין שעושה דין לעצמו. נטען, כי בעבר בית המשפט עשה חסד עם הנאשם והתחשב בכך, באחריות שלחץ ובחרטה שהביע. ואולם, גם התחייבות בסך 7,000 ₪, התליה וועמדת לחובתו, לא הרתעה אותו מלהשוב ולבצע את העבירות.

נטען, הערך החברתי המוגן בעבירה הוא שימור הסביבה החופית, החי, הצומח והדומם ומונעת פגיעה בבטיחו ציבור המתרכזים בעת השהייה בחופי הארץ.

נטען, כי יש לתת במקרה זה ביטוי מיוחד לצורך בהרatitude אישית ועל כן להטיל עונש החורג לחומרה ממתחם העונש המקובל.

כן נטען לאינטרס מיוחד בהרatitude הרבים בעטיו מוצדק להחמיר ברמת הענישה הנוגנת.

משכך, המאשימה עתרה להטלת קנס שלא יפח מ - 10,000 ₪, התחייבות בסך 15,000 ₪ במשך 3 שנים וכן הפעלת התחייבות בסך 7,000 ₪, שהוטלה על הנאשם בת.פ 15-01-42280.

כן נטען, בנוגע לעתירת הנאשם שלא להרשו, כי בעבר הנאשם טען שהרשעה פגעה במטה לחמו. ואולם, בית המשפט דחה טענתו במסגרת ת.פ. 15-01-42280 והニアם עדין מחזיק בכל הסמכותיו ורישונותיו המקוריים, משמע שלא נפגע מטה לחמו.

ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה המתיחסת לשיקולים המאפשרים הימנע מהרשעה ועתר לדוחות את בקשה הנאשם בעניין זה.

6. ביום 14.5.20 הגיע הנאשם טיעונים מטעמו. הנאשם טען, שזו הבאה שהוצאה בעניינו ביום 23.9.20 בוטל לאחר שהתייצב באיחור. למורת זאת, הנאשם טען שעוכב למספר שעות וכשפנה בטלפון לב"כ המאשימה, סירב לסיע ל. השוטר שביצע את הצו הורה לו להתייצב בתאריך שגוי ולכן לא התיאץ לדין במועד והדבר היה ידוע לתובע, אך הוא לא אמר את הדברים בדיון.

כן טען, שההחלטה לקנס אותו ולא את באי החனין מהוות אכיפה ברורנית. כן נטען, שדרישת המהלך הקבועה בחוק היא דרישה שהציבור לא יכול לעמוד בה שכן איןנה ניתנת למדידה.

בנוסף הנאשם טען, שהתייצב לדין שנקבע לתאריך 9.12.19 אך הוא נדחה מבלי שהוא לו.

בטעון **הニアם** לעונש חוזר הנאשם על עמדתו כי איןנו אשם בדיון.

הנאשם התנצל על כך שהתיצב לדין וטען כי אינו אשם בכך, שכן צו הבהיר שהוצא נגדו בדיון הקודם לא בוטל, למורתו שהוא אמרור להיות מבוטל והוא נאלץ לשלם את הסכום שנקבע ומשועה זאת קיבל מהשופט תאריך אחר להתייצבויות לדין וכן לא התיצב לדין.

7. בשל האופי האישי של הטענות שהובילו על ידי הנאשם ניתנה אפשרות לב"כ המאשימה להגיב לטענות.

ב"כ המאשימה הצר על הטענות האישיות שהובילו, חרף התנהלותו לאורך כל ההליך בשומרו על ההגינות ונמנע ככל שניתן מקיום דין בהיעדר הנאשם, אף שזומן לדין. ב"כ המאשימה מצין, כי אין כל אינדייקציה לטענות הנאשם בנוגע לעיכובו או אישר שה הנאשם יצר אליו קשר טלפוני. בשיחה הובחר לנאם, שאין לב"כ המאשימה מידע בנוגע למצוות המשפט של הנאשם בכללותו וכן סייר להצהיר דבר מול גורם משטרתי. הומלץ לנאם לקבל "עוז משפטי". בהקשר זה הודגש, כי ב"כ המאשימה איננו נציג או מייצג של משטרת ישראל.

ב"כ המאשימה הסתייג בתוקף מרמיסת כבודם ישרם של מייצג המדינה בבתי המשפט.

8. במסגרת טיעונו לעונש, הנאשם התנצל על אי התיאצבות לדינו.

הנאשם התיחס לפסיקה אליה הפנה ב"כ המאשימה וטען, כי המקרים אינם מקבילים לעניין שלו וכן אינם רלוונטיים לעניינו.

הנאשם טען, כי נפגש עם ב"כ המאשימה במשרדו והסביר לו כי חוק איסור נהיגה בחוף הים נחקק בשנת 1997, על מנת להגן על רוחצים ונופשים שנפגעו ביום ואילו הוא נסע לחופי דיג ולא לחופי רחצה. לאחר שהוא מודיע את הרשות על החוף הוא מרחק את רכבו מהחוף כנדרש בתקנות. לדבריו, הגיע להסכמה עם ב"כ המאשימה שייפנה לנציג רשות שמורות הטבע וינסה לסגור התקיק תוך השבת הקנסות המקוריים לקדמותם, אך בפועל הדבר לא נעשה.

הנאשם התיחס לעבירות בהן הורשע וקיבל את הסברי בית המשפט בעניין זה. עם זאת, טען, כי בנוגע לאיושם הראשון צולם עמוק הים, בשלב שהוריד את הרשות מהרכב ובטרם הרחיק את הרכב כחוק. בנוגע לאיושם השני, טען כי הניח שם חנה בסמוך לחניון, איזי החניה מוסדרת ולא ידע שhaniונים מוחרגים מהסדר הקבוע בתקנות, דבר שלמד רק בדיעד.

הנאשם טען, כי מצא בחוק איסור נסיעה על החוף הקלות שרשויות מאשרות בהן ירידת לחוף הים, לצורך ביצוע ניקיון של החוף ו/או עבודות שונות; הקלות בעניין חניונים שאינם מוסדרים וניתנות הקלות לציבור באמצעות הימנעות ממtan קנסות משתמשים בשירותיהם; הקללה שניתנה לדיג נכה הרוצה הגיע לחוף ברכבו ולהרהיכו לאחר מכן.

הנאשם טען, כי הוא בן 77, שומר חוק, מהנדס במקצועו ודיג חובב, אשר פורש רשות בשחיה ובל גלו הוא מתקשה לשחוב את הרשות על גבו למרחק רב. לדבריו, פנה לפקיד הדיג הראשי במשרד החקלאות ובקיש לנוסות ולמצוא עבورو פתרון, דומה לזה שמצאו עבורי דיגים עם מוגבלות.

הנאשם טען, כי הוא עצמאי ובקבוצת סיכון ובשל מגפת הקורונה ביקש להתחשב בו ולהקל בעונשו, תוך הארצת ההתחייבות עליו חתום והטלת קנס מידתי, קרובה ככל הנימן לקנס המקורי.

הנאשם צירף לטיעונו כתובות עם פקיד דיג ראשי חדש מאי 2020.

9. ראשית, ובטרם הדיון בଘירות עונשו של הנאשם מן הראוי לקבוע, באופן ברור ושאינו משתמע לשתי פנים, כי לא מצאת שנفال פגם או דופי כלשהם בתנהלותו של ב"כ המאשימה בהליך זה. יש לדוחות את כל טענותיו ורמיוזתו של הנאשם במסמכים שהגישו לבית המשפט.
10. דוקא התנהלותו הדיונית של הנאשם שבפני ראייה לביקורת, בשים לב למפורט לעיל, כאשר הנאשם לא התיצב לדיוונים בעניינו לרבות לדין בתאריך **6.11.19** שנקבע בנסיבות הנאשם, ולאחר שבית המשפט קיבל את הסבירו בדבר איחורו לדין ובittel צו הבאה שהוצאה בעניינו. משכך, הסברו של הנאשם לגבי אי התיצבותו במועד זה דין להידחות מכל וכל. אך לפנים משורת הדין, לא חיבתי את הנאשם בהוצאות בגין התנהלות זו.
11. עיין בפרוטוקול הדיון מלמד, כי ב"כ המאשימה עתר לדוחית הדיון פעמיים אחר פעמיים ואיפשר לנאשם להתייצב בבית המשפט ולהציג את טיעונו במלואם, זאת אף שעדיין פי הדין ניתן לדון את הנאשם בהיעדרו ולזgor את דין כבר בתאריך **23.9.19** (לאחר שהנאשם איחר להתייצב במועד), ובמהמשך שוב גם בתאריך **6.11.19**.
- קביעת מתחם העונש הולם:
12. מתחם העונש הולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. ביחס עיקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: העරר החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו; מדיניות העונישה הנוגעת; ונסיבות הקשורות ביצוע העבירה.
13. בכל הנוגע לעבירות קנס, על פי סעיף 40ח לחוק העונשין, בית המשפט יתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם בעת קביעת מתחם הקנס הולם.
14. בבסיס העבירה בה הורשע הנאשם עומדים ערכיהם של שמירה על הסביבה החופית, החיה, הצומח והדומם בה ובזה בעת שמירה על שלומם ועל ביטחונם של בני האדם המבקרים בחופים ושוויים בהם וכן על זכותם של המבקרים ליהנות ממערכות הטבע ומהסביבה החופית ללא ההפרעה והמפגע הנלוויים לנסיעת כלי הרכב על החוף.
15. לא מצאת בטענות הנאשם בפני נימוקים המצדיקים קביעה, כי במקרה זה הפגיעה בערכיהם המוגנים היא פחותה.
- עצם העובדה, שהחוק הקיים כולל בתחום אפשרות **להסדרת** חריגים לכל ומצבים בהם נהיגה על חוף הים לא תחשב עבירה, אין בה כדי לקבוע כי מי שפועל על דעת עצמו, ללא כל הסדרה אלא מעניק לעצמו היתירים הצדוקים לעבור על החוק, פגעו בערכים המוגנים פחותה. נהפוך הוא, במקרים של עבירות חמורות על החוק, כשההרקע דומה, יש כדי להציג על מידת אשמה **מוגברת** בנסיבותיו, ולא ניתן עוד להניח לזכותו תום לב.
16. אכן, למרבה המזל במקרה קונקרטי זה לא נגרם נזק נוסף לערכי הטבע או לשוהים בחוף ולא התממש הסיכון הפוטנציאלי הרוב הטמון בעבירות מסווג זה.

מציאות המשפט, במסגרת קביעת מתחם העונש הולם, בית המשפט יקח בחשבון גם את הנזק שעלול היה להיגרם כתוצאה מעשי הנאשם - לערכיו הטבעי ולציבור.

17. נוכח מכלול נסיבות האירוע, כמפורט לעיל וקבעתי בנוגע למידת האדם כמפורט לעיל, אני קובעת, כי מידת הפגיעה בערכיהם החברתיים במקרה זה היא ברף הבינוני-גבוה.

18. המאשימה עתרה להטיל במקרה זה "עונש שיחרוג לחומרה ממתחמי העונשה המקובלים בסוג של עבירות ויתן ביטוי לאנטרס הרתעה של הנאשם ושל הציבור בכללות".

בכל הבוד, עתירה זו של המאשימה עומדת בסתייה מפורשת להוראות החוק. סעיפים 40 ו- 40ז לחוק העונשין קובעים מפורשות כי בית המשפט יתן משקל לשיקולי הרתעת היחיד והרתעת הרבים **ובלבך שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש הולם**.

19. כאמור, על פי סעיף 40ח לחוק העונשין, בית המשפט ישקול את מצבו הכלכלי של הנאשם בעת קביעת מתחם הknס הולם.

במקרה זה הנאשם טען, כי הוא מהנדס במקצועו, עצמאי, וכי פרנסתו נפגעה בעקבות מגפת הקורונה. כן טען, כי בהיותו בקבוצת סיון, לא עבד מזוהה למעלה מחודשיים. הנאשם לא צירף לטיעונו בעניין זה מסמכים או אסמכתאות כלשהן.

ניתן בהחלט להניח, כי בתקופה זו של מגפה עולמית, נפגעה פרנסתם של רבים, אך אין בפני נתונים קונקרטיים המצדיקים קביעת, כי יש לחרוג בעניינו של הנאשם מעניינים של רבים אחרים, המובאים לדין ומוטלים עליהם עונשים כספיים, בהיעדר ראיות קונקרטיות לכך.

20. לצורך קביעת מתחם העונש עינתי בرع"פ 19-6060-060 שוויץ (פורסם במאגרים, 27.10.19) אשר מתחם knס של 1,000-6,000 ל"נ בגין עבירה של איסור נהייה בחוף הים,

כן עינתי בעפ"ג (ב"ש) 24676-02-14 מואל (פורסם במאגרים, 27.3.14) נקבע, כי מתחם הknס הולם בעבירה הוא 2,000-5,000 ל"נ (בהנחה שאין מדובר בתחום שמורת טבע, אותה אנית לזכות הנאשם במקרה זה שכן לא נתען אחרת בכתב האישום).

עינתי גם בעפ"ג (ב"ש) 35276-07-18 מואל (פורסם במאגרים 17.3.19) שם אשר מתחם זה בגין עבירה אחת, ומתחם של 4,000-10,000 ל"נ בגין שתי עבירות (בציוון, כי בנסיבות מחמירות הקשורות ביצוע העבירה באותו מקרה אף ניתן היה לקבוע מתחם גבוה יותר).

21. נוכח האמור, ובשים לב לפסיקתו המנהה של בית המשפט המחויז בbear שבע בעניין מואל הנ"ל אני קובעת, כי מתחם הknס הולם במקרה זה נع בין 2,000 ל- 5,000 ל"נ לכל עבירה.

שיקולים לקבעת העונש בתוך המתחם

22. בתוך מתחם העונש הולם יש לתת משקל, בין היתר, לעברו הפלילי של הנאשם. במקרה זה, מדובר למי שכבר הורשע בעבירה דומה (בנוסף לעבירות נוספות באותו מקרה), ובית עמוד 5

המשפט מצא לנכון להקל בעונשו, לאחר שנתקף לזכותו את היותו דיג ותיק, בעל רישיון דיג "שלקח אחריות למשעו...משהבין כי שגה בתפיסתו" ולאור גילו (ראו ת"פ (אש') 42280-01-15 גזר דין מיום 10.11.16). באותו מקרה הוטל על הנאשם קנס בהתחתית מתחם הענישה והתחייבות התלויה ועומדת לחובתו בתיק שבפני).

23. אכן, חזרתיות על עבירות בעלות אופי דומה, בטור תקופת ההתחייבות ולאחר שבית המשפט הקל עמו מטעו התחשבות ובפרט לאחר שהתרשם מנטילת אחריות ומתובנה שהפגין, מלמדת כי הlicים קודמים לא היה בהם להרטיע את הנאשם מביצוע עבירות נוספות ומחייבו של צורך מיוחד בהרעתה היחיד.

לו זו בלבד, אלא שבתיק שבפני הורשע הנאשם, כמפורט לעיל, בביצוע שתי עבירות נוספות במועדים שונים. 24. בנסיבות אלה איני סבורה, כי יש מקום לשקל לזכות הנאשם, פעם נוספת, את אותם שיקולים שבית המשפט שקל לזכותו בעבר, לרבות גילו ועיסוקו כדיג.

25. גם לגופו של עניין, לא מצאתи לנכון לשקל לזכות הנאשם את טענתו, כי בשל גילו הוא מתקשה לשוב את רשות הדיג על גבו מרחק רב. לעניין זה אפנה לפסק דין המנחה של בית המשפט המחויז בbaar בע"פ (ב"ש) 35276-07-18 הנ"ל שם קבוע בית המשפט, בעניינו של הנאשם המוכר כנכה, שביצע עבירה דומה לצרכי פרנסתו, שאין מדובר בשיקול לkowski. הדברים נכונים בענייננו בבחינת קל וחומר.

סוף דבר:

26. לאחר ש שקלתי את מכלול השיקולים כאמור לעיל, וכן נתתי משקל מסוים למשבב הכלכלי בו שרוי המשק, והנחתתי לזכות הנאשם כי מצבו הכלכלי נפגע בתקופה זו, כמרבית אזרחי ישראל העצמאים, אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. קנס בסך 9,000 ₪, או 90 ימי מאסר תמורה.

הकנס ישולם בתשעה תשלוםים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.9.2020. תשומת לב הנאשם, כי אי עמידה בתשלום תביא להעמדת הסכם כלו לפירעון.

ב. הנאשם יחתום על התחייבות כספית על סך 10,000 ₪ שלא לעבור עבירה בה הורשע וזאת לתקופה של שלוש שנים מהיום.

ה הנאשם יחתום על התחייבות לכל המאוחר ביום 1.9.2020, ויהא רשאי לחתום על התחייבות בבית משפט השлом בbaar שבע.

לא יחתום - יאסר למשך 50 ימים.

ג. מורה על הפעלת התחייבות בסך 7,000 ₪ עליה חתום הנאשם במסגרת ת"פ 15-01-42280, של בית משפט השлом באשקלון, או 35 ימי מאסר תמורה.

התחייבות תשולם ב-7 תשלוםים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.9.2020.

.27 המזיכרות תווודא המצאת גזר הדין לצדים. תשומת לב המזיכרות לפרטי המצאה
לנאהם כפי שפירט במסמך שהגיש ביום 10.5.2020.

זכות ערעור חוק

ניתנה היום, כ"ג تموز תש"פ, 15 יולי 2020, בהעדר הצדדים.